पृथ्वीं निनदे च षष्ठे भीः सप्तमे स्वादिफलोऽष्टमस्तु"
"क्षेमलाभपुनरागमनानां निश्चयं समधिगम्य विशङ्कः ।
येन याति पथिकः परदेशं तं शिवाहतमथ प्रवयामः । यं
यं देशं गन्तुमभ्युद्यतानां पुंसां शब्दाहुश्चरन्ती शृगाली ।
शान्तायां वा शिवायां वाञ्छितानां दीप्तायान्तु स्वादभी-
ष्टमयाय । प्राचीं दिशं सम्मुखभाक्त्विम्बं प्रतिष्ठमानस्य
नरस्य यस्य । शब्दं शृगाली पुरतः करोति कार्यं वधं
वा प्रकरोति तस्य । प्राचीदिगीशाभिमुखस्य पुंसः
प्रस्थानकालस्य शिवा सशब्दा । भियेऽर्थनाशाय च द
क्षिणा स्वादामा पुनर्वाञ्छितकार्यसिद्धौ । प्रत्यर्कमार्गां
चलितस्य पूर्वां शिवा विरावं पुरतस्य यस्य । करोति
पृष्ठे प्रकरोति तस्य सर्वप्रकारामभिलाषसिद्धिम् । प्रस्था
यिनो यस्य च दक्षिणायां शिवा रटं सुचति दक्षिणेन ।
आदित्यपक्षा यदि नो तदानीं ध्रुवं भवेत्तस्य महीपति-
त्वम् । वैवस्वताशाचलितस्य यस्य दिवाकरक्षिप्तति
दक्षिणेन । शिवा च वामा कुरुते विरावं सम्पद्यते तस्य
समस्तमिष्टम् । पुमान् यदा वाम्यकृपप्रयाणी क-
रोति शब्दं पुरतः शृगाली । आस्ते विपक्षानपि
सम्मुखस्थे भवेत् तदानीमचिरेण मृत्युः । नरस्य
यास्यां कक्षुभं शिवायाः शृगालभार्या यदि पृष्ठभागे ।
फेत्कारमासुचति मानवस्य मृत्युश्च पुत्रेण भवत्यवश्यम् ।
दिशं प्रतीचीं व्रजतः शृगाली नरस्य यस्याभिमुखी
विरौति । शान्तास्थिता शान्तफलप्रदात्री दीप्तास्थिता दीप्त-
फलं तनोति । प्राचेतसीं सञ्चलितस्य कार्यां शृगालिका
जल्पति दक्षिणेन । यदा यदानीं सुमहत्तमत्वान् करोति
चार्थानपि हन्ति पुंसः । दिशं प्रचेतःपरिपालयमानां
नरस्य यस्य व्रजतः शृगाली । वामा विरावं प्रकरोति
शान्ता भवन्त्यभिप्रेतफलानि तस्य । यो वारुणीं याति
दिशं मनुष्यः शृणुयात् शिवायारटितानि पृष्ठे । गतस्य
तस्याशु कृतार्थभीतिरसंशयं स्यात् द्रविणक्षयश्च । यस्यो-
त्तराशां चलितस्य पुंसः प्राच्यां शिवा सुचति फेत्कृतानि ।
भाङ्गः प्रतीच्यां विहितस्थितिश्चेदपेक्षितं सिध्यति तत्-
क्षणेन । सञ्चल्युदीचीं चलितस्य पृष्ठे शिवा विरावं
पुरतस्य यस्य । आस्ते च मध्ये नभसो विपक्षांस्तस्यार्थ-
हानिर्भरणं प्रदिष्टम् । कुबेरकाशां प्रति यः प्रयाति
ज्वालासखी चाभिमुखी विरौति । तस्याध्वगस्याभि-
मतार्थसिद्धिर्भवेच्च सम्पत् पुनरागमश्च । तिष्ठति तीव्रकरो
दिशि यस्यां फेत् कुरुते यदि यत्र शृगाली । तद् व्रजतः
पथिकस्य भवेतां निश्चयतो धनजीवितनाशौ । दक्षिणतः
प्रथमं यदि पश्चात् वामगता पथिकस्य शृगाली । फेत्
कुरुते कुरुते तदवश्यं क्षेमधनाप्तिष्टहागमनानि । अ-
थास्य शान्तां कक्षुभं नरस्य वामा शृगाली यदि वा
रटन्ती । तदार्थलाभं वितरत्यवश्यमर्थक्षयं दक्षिणतो
रटन्ती । वामा प्रदीप्ते कक्षुभः प्रदेशेऽलाभं तथानर्थसुवा-
दिशन्ति । शिवा रटन्ती पथि दक्षिणा तु क्षिपत्यनर्थानथ-
कष्टटेषु । शान्ते दिगन्ते यदि वा प्रदीप्ते पृष्ठे प्रयाणे
प्रतिषेधयित्री । शब्दायमाना तु शिवा पुरस्तात् निम-
ज्जयत्यापदगाधसिन्धौ । वामेऽपसव्ये पुरतोऽथ पृष्ठे
पुंसः शिवा जल्पति यत्र तत्र । आयान्ति चौराः प्रथमे
विरावे द्वयोर्भवेत्तस्करदर्शनञ्च । त्रयादरोऽर्थागमनं तृतीये
तुर्ये क्षतिः पञ्चमकेऽर्थलाभः । वाणिज्यसेवादिफलाय
षष्ठे भीः सप्तमे स्वादिफलोऽष्टमस्तु । फाङ्कारं तु सुचति
कृष्टभावा फाङ्कं तु तस्याहुदुदाहरन्ति । अग्रे सरा वा
पथि या वियाशोः सा द्विप्रकारापि मनोरथाग्र्यै ।
रूपस्य यात्रासमये पुरस्तात् प्रयाति चेद्वर्त्मनि वेदयन्ती ।
कुर्याच्छिवा वैरिपराभवं तत्त्वयत्रियस्याभिमतं विद्-
ध्यात् । कार्यान्तरेष्वप्यनुगम्यमाना श्रेयःप्रदा शान्त-
दिशि प्रदिष्टा । शिवा प्रदीप्ते तु दिशि प्रदेशे समारटन्ती
महते भयाय । भयोद्गमे दीप्तदिशि प्रदीप्तैर्नादैर्भयं
हन्ति भयानि देवी । महान्ति सर्वाण्यपि, शान्तनादा
शान्तस्थिता सर्वभयप्रदात्री । यदा च नक्तुत्तरमा नराणां
शब्दं शृगाली कुरुते कदाचित् । तदैव तत्परिरक्षणीयं
महद्भयं भावि खगेचरेभ्यः"। "स्थानस्थितानामपि योग-
मालां नैमित्तिकानामपदिश्यते तु । शिवाविरावैरशिवं
शिवञ्च सुनिश्चितार्थं सुनिरूपतेन । करोति फे फे इति
सर्वदिक्षु यदा तदा स्थानविघातमुक्ते । शिवो विधत्ते
क्षुधिता त्वसंख्यान् रौद्रान् खरान् सुचति चेदुपेक्षाम् ।
निरन्तरं रौति दिशि दिशि समन्दबाहुल्यवराहरा चेत् ।
क्षपत्यनोहेन यदा शृगाली त्यक्तस्मृहा सा कथितेन
तज्ज्ञैः । स्थित्वा प्रदीप्ते कक्षुभो विभाते ज्वालासखी
फेत्कुरुतेऽतिरौद्रम् । आमस्य तस्य प्रकरोति नाशं
तस्याथ या तिष्ठति यस्य मध्ये । आमस्य मध्यं समवाप्य
यस्य ज्वालासखी सुचति फेत्कृतानि । स शून्यतां
गच्छति निश्चयेन लोकस्य वा स्यादसुखं प्रभूतम् । आमा-
न्तिके सप्तदिनानि यावत् महाभयोत्पादितफेत्कृतानि ।
विरौति चेत्तत् कुरुते शृगाली तद्वासिलोकस्य भयं